

gosp. Ferd. Schmidta v Šiški, kako lepo si vseskoz prizadeva za povzdroga domače sadjoreje. Te dni smo spet priložnost imeli viditi 30 žlahnih jabelčnih plemen, ki jih prideluje na svojem vertu. Ne omenimo pa tega zatega voljo, da bi gosp. Schmidt-a hvalili, ker dobro vémo, da on hvale ne iše, ampak le zato, da po-kažemo sadjorejcom pot, kamor naj se obernejo, ako spomladi cepičev (Propfreiser) žlahnih jabelk želé; gosp. Schmidt jih iz serca rad vsakemu brez kraječarja podarjuje, in kar sam dobrega ima, privoši tudi drugim. Ima pa: cesarja Aleksandra, ramburja (liberno) angleškega bahaškega, kalvilarja belega zimskega, turskega, rudečega jesenskega, belega augustnega, Brū-selskega, tulpnega kardinala, rožčarja virgin-skega, Sofijnega sladkega, princesnika žlahnega, nanshajslerja sladkega, pepinca Kerinovega, kos-mača Maskonovega, muškatnega, Berlinskega, Fokso-vega, pisanege, belega antilskega, karpentinskega, Mont-bronskega, rujavega jesenskega, slavnega (Triumph) R. belega plošnjatega poletnega, in špitalskega, mešanc-garja žlahnega, hervavega, zamurčka, gulderlina nemškega itd.

Iz Ljubljane. Na svetu ni nič popolnoma! Tega smo se vnovič prepričali te dni, ko smo za gotovo zvedili, da tisti gospod pod Ljubljano, od kterege je naenkrat hrup vstal, da zna vse ozdraviti, kar mu pod roko pride, je mojstra našel, kteri ga bo še le podučil, kako ima po pravilih anatomije ude bolnih ljudi gla-diti, da bo svojo reč bolje opravljal! Bil je ta novi mojster že pri čudodelnemu zdravniku pod Ljubljano, ki ga je z veliko hvaležnostjo sprejel in obdaril z prijeto pod-učenje. Ti mojster, ki je pa že opustil svojo umetnost, v kteri je nekdaj slovel v Gradcu, sedaj služi za hiš-nega inspektorja tukej v Ljubljani. Sic transit gloria mundi! Ali po slovenskem pregovoru: Vsako čudo le za tri dni! Tudi gospod pod Ljubljano se bo kmalo uveril in ljudje bojo kmalo spregledali, da čudežev delati ni dano nobenemu človeku, — da nobeno zdravilo ni in ne more biti za vse bolezni, in da kdor hoče ozdravljati, se mora za zdravnika popolnoma izučiti, scer je le mojster-skaza, kterege čast in hvala tako dolgo terpi, kakor sneg po-mladi. — Sledеči širje novi učeniki pridejo na Ljublj. gimnazij: gosp. dr. Miteis iz Heba, gosp. dr. Schwarz iz Opave, gosp. dr. Reichel iz Gradca, gosp. Kozén iz Celja. Iz Ljubljane pa gré gosp. Pavšič v Heb, gosp. Smolej v Opavo. — Tudi 2 mladi zamurkinji pridite iz Afrike v Ljubljano k nunam v šolo; gosp. provikar Knobleher ju je na svojem misjonstu kapil in ju pošlje po Schönbrunskem vertnarju Hruška-tu v Ljubljano.

Novičar iz mnogih krajev.

Po cesarskem ukazu od 2. oktobra, veljavnem za vse cesarske dežele, imajo tiste postave, ki so judom noter do leta 1848 pravice kakošno mejile po-sest si pridobiti, vnovič moč zadobiti noter do ti-stega časa, da se bojo sploh deržavljanke pravice judov dokončno vstanovile. Kdor si je pa dosihmal še postavno posest pridobil, tega ne zadeva ta postava. — Po naj višjem dovoljenju se ima iz Dalmacije več ladij s su-három (Zwieback) naloženih ladij v Černogoro podati, kjer se bo ti kruh razdelil med tiste kraje revne Černogore, kjer je pomanjkanja živeža naj veči. — Po cesarskem sklepu pride mlajši brat Njih veličanstva, voj-voda Karl Ludevik za general-guvernerja v Galicijo. — Gosp. profesor dr. Miklošič je na vseučilišču Dunajskem naj veči čast dosegel, ki se doseči dá:

izvoljen je bil namreč 7. dan t. m. za leto 1854 za vikšega rektora (rector magnificus) Dunajskega vzeučilišča. — Na Dunaji so ponoči 7. t. m. spet repato zvezdo zapazili v zvezdji leva. — Na Horvaškem je vinska letina dobra, na Oggerskem okoli Bude pa še veliko bolji; kjer so ga lani pridelali le 5 do 6 veder, ga je letos 30 do 40. — Cerkev v Maria-Celji bo slavni profesor Ender izmalal al fresko s podobami iz življenja matere božje. — V Sicilii je letos prepovedano kostanj iz dežele prodajati. — Na Francoskem se pričakuje prepoved, da se žito ne bo smelo iz dežele prodajati, ker se vlada boji, da bi ga preveč na Angleško ne šlo, kjer ga jim zlo manjka. — Na Francoskem so vsi vojski odpusenci v službo poklicani. — Francozi bojo nek svojo armado v Rimu pomnožili za 8000 mož. — Slavni naravoslovec Arago je v Parizu umerl. — Do 29. p. m. še sultan ni vojske Rusom napovedal in je po vojski hrepenečo stranko s tem zatoliko časa pomiril, da se še zvē, kaj so v Olomucu sklenili. V Carigradu delajo noč in dan kaime (banknote), kte-rih je že za veliko milionov izdanih. Časnik „Čas“ pravi, da je rusovska armada reko Donavo po vših krajih tako zgradila in z vojski tako obsedla, da bi bila strašna prederznost, ako bi Turki hotli nad te posadke planiti. Preden pa Turki vojsko začenjajo zoper nevernike (ne-vernik jim je vsak, ki ni njih vére), razpostavijo po stari navadi kervavi barjak ali bandero profeta Mahome da nad Sofijno mošejo (cerkev). Ko je to bandero razpostavljen, mora vsak, kdor le je v stanu orožje nositi, na vojsko iti. Moritev nevernikov jim je ta-krat posvečena reč. Če pride tabart h vojski, bojo musti (duhovni) po vših cerkvah oklicevali, da profetovo bandero tabart le Ruse zadeva, ker le z Rusom bo voj-ska, če bo, — ne pa z drugimi ljudstvi. Tako je za gotovo pisal nek poslanec iz Carigrada. Sliši se, da je rusovski car pripravljen nekoliko odjenjati od svojih ter-jatev, ker se ne vé, kaj angleška in francoska vlada mislite storiti.

Oranje Kraljevića Marka.

(Serbska narodna.)

Vino pije mi Kraljević Marko

In ź njim stara majka Jevrozina,

Ino kadar se napista vina,

Majka Marku jame besediti:

„Dragi sinko, o Kraljević Marko!

„Pusti sinko, pusti bojevanje,

„Ker ne bode dobra ti prineslo,

„Sitno je že meni stari majki

„Vse kervave spirati haljine;

„Bolj da vzameš ralo in voliće

„Ino orješ berda in doline,

„Seješ, sinko! belico pšenico,

„Ino živis mene ino sebe“.

Pa ubogal rad je Marko majko:

On vzame ralo in voliće,

Pa ne orje berda in doline,

Ampak ceste carove on orje.

Pridejo pa Turci janicari.

Nosijo tri tovore blaga,

Govorijo Kraljeviću Marku:

„More ſtu Marko, ceste nam ne orji!“

„More Turci, ne teptajte oranja!“

„More Marko, ceste nam ne orji!“

„More Turci, ne teptajte oranja!“

Kadar se je Marku dovolj zdelo,

Dvigne Marko ralo in volove

Ter pobije Turke janicare,

Pa uzame tri tovore blaga.

Jih odnese svojej starej majki:

„To sim tebi danes izoral bil.“

*) Zabavljiv primek.